

Народно събрание

брой: 92, от дата 22.11.2011 г. Официален раздел / НАРОДНО СЪБРАНИЕ

стр.2

Закон за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване**УКАЗ № 223**

На основание чл. 98, т. 4 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Да се обнародва в „Държавен вестник“ Законът за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване, приет от ХLI Народно събрание на 9 ноември 2011 г.

Издаден в София на 17 ноември 2011 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**

Подпечатан с държавния печат.

Министър на правосъдието: **Маргарита Попова****ЗАКОН**

за изменение и допълнение на Кодекса на търговското корабоплаване (обн., ДВ, бр. 55 и 56 от 1970 г.; попр., бр. 58 от 1970 г.; изм., бр. 55 от 1975 г., бр. 10 от 1987 г., бр. 30 от 1990 г., бр. 85 от 1998 г., бр. 12 от 2000 г., бр. 41 от 2001 г., бр. 113 от 2002 г., бр. 55 от 2004 г., бр. 42, 77, 87, 94 и 104 от 2005 г., бр. 30, 62 и 108 от 2006 г., бр. 36, 71 и 98 от 2008 г., бр. 12 и 32 от 2009 г. и бр. 85 от 2010 г.)

§ 1. В чл. 6а се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думата „лицензирани“ се заличава.

2. Алинеи 3 и 4 се изменят така:

„(3) За извършване на превоз на товари по вътрешни водни пътища е необходимо превозвачите да притежават свидетелство за професионална компетентност.

(4) Свидетелството за професионална компетентност се издава, след като превозвачите удостоверят, че отговарят на изискванията на ал. 1.“

3. В ал. 5 думата „лиценз“ се заменя със „свидетелство за професионална компетентност на превозвач“.

§ 2. В чл. 7 се създава ал. 3:

„(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията координира дейността по провеждане на одит от Международната морска организация за спазването на изискванията на международните договори в областта на търговското корабоплаване, страна по които е Република България. Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията публикува резултатите от извършения одит на интернет страницата на Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.“

§ 3. В чл. 32 се създава ал. 3:

„(3) Българските кораби издигат националното знаме на Република България.“

§ 4. Член 36 се изменя така:

„Временно свидетелство за плаване

Чл. 36. (1) На кораб, придобит в чужбина, и на кораб, строящ се в Република България, изпълнителният директор на Изпълнителна

агенция „Морска администрация“ или оправомощено от него длъжностно лице издава временно свидетелство за плаване под знамето на Република България.

(2) Свидетелството по ал. 1 на кораб, придобит в чужбина, е валидно до пристигането на кораба до българско пристанище, в което ще бъде вписан, но за срок не по-дълъг от една година.

(3) Свидетелството по ал. 1 на кораб, строящ се в Република България, се издава след пускането на вода за срок не по-дълъг от една година.“

§ 5. В чл. 72 се създава ал. 7:

„(7) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ може да отправи запитване до предишната държава на знамето за кораба във връзка с дейностите по ал. 1 с цел установяване наличието на неотстранени неизправности, свързани с безопасността, които са били идентифицирани от предишната държава на знамето. Когато друга държава на знамето поиска информация относно кораб, който преди това е плавал под българско знаме, Изпълнителна агенция „Морска администрация“ предоставя информацията относно неизправности, както и всякаква друга информация, свързана с безопасността, на държавата на знамето, искаща информацията.“

§ 6. В чл. 73 се правят следните изменения:

1. Алинеи 2 и 3 се изменят така:

„(2) Прегледите по ал. 1 може да се извършват и от други организации, признати по реда на действащото вторично право на Европейския съюз.

(3) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредби условията и реда за извършване на прегледите, за оправомощаване и за оттегляне на предоставените правомощия за извършване на прегледите.“

2. Алинея 4 се отменя.

§ 7. Член 73а се изменя така:

„Определяне на класа на корабите

Чл. 73а. (1) Определянето и поддържането на класа на българските кораби, за които се изисква да притежават клас, както и техническият надзор върху тяхното проектиране, строеж, експлоатация и ремонт се извършват от български юридически лица (класификационни организации) или от чуждестранни класификационни организации, признати по реда на действащото вторично право на Европейския съюз.

(2) Корабите, за които се прилагат Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море от 1974 г. (SOLAS 74), изготвена в Лондон на 1 ноември 1974 г. (ратифицирана с указ – ДВ, бр. 61 от 1983 г.) (ДВ, бр. 12 от 2005 г.), Международната конвенция за товарните водолинии от 1966 г., подписана в Лондон на 5 април 1966 г. (ратифицирана с указ – ДВ, бр. 94 от 1968 г.) (ДВ, бр. 81 от 2003 г.), и Международната конвенция за предотвратяване на замърсяването от кораби от 1973 г., изменена с протокол от 1978 г. (MARPOL 73/78) и с Протокол от 1997 г., съставена в Лондон на 2 ноември 1973 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 94 от 2004 г.) (ДВ, бр. 12 от 2005 г.), както и корабите, превозващи опасни товари по вътрешните водни пътища съгласно Европейското споразумение за международен превоз на опасни товари по вътрешните водни пътища (ADN), сключено в Женева на 26 май 2000 г. (ратифицирано със закон – ДВ, бр. 9 от 2006 г.) (ДВ, бр. 43 от 2008 г.), се изисква да притежават клас.

(3) Техническият надзор при проектиране, строеж, експлоатация и ремонт на корабите, за които не се изисква да притежават клас, монтирането, поддържането и ремонтът на електронавигационното, спасителното и противопожарното оборудване може да се извършват от български или чуждестранни юридически лица, оправомощени за тази дейност от Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

§ 8. В чл. 74, ал. 1 думите „в пристанището“ се заменят с „в териториалното море, във вътрешните морски води или в българския участък на река Дунав в съответствие с международните договори, по които Република България е страна“.

§ 9. Член 79 се изменя така:

„Разследване на произшествия

Чл. 79. (1) Разследването на произшествия в морските пространства на Република България се извършва от специализирано звено в Министерството на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Специализираното звено по ал. 1 разследва произшествията с цел да способства за предотвратяването им. При разследването се установяват причините и обстоятелствата за възникване на конкретното произшествие, без да се правят заключения за вина или разпределение на вина.

(3) Специализираното звено по ал. 1 разследва морски произшествия и инциденти, които:

1. засягат кораби, плаващи под българско знаме;
2. възникват в териториалното море и във вътрешните морски води на Република България, или
3. засягат други значими интереси на Република България.

(4) Специализираното звено по ал. 1 не разследва морски произшествия и инциденти, които включват единствено:

1. военни кораби или кораби, предназначени за превоз на войски, и други кораби, принадлежащи на държавата или експлоатирани от нея изключително за правителствени нетърговски цели;

2. кораби, които не са задвижвани по механичен начин, дървени кораби с примитивна конструкция, яhti и плавателни съдове за

развлекателни пътувания, използвани за нетърговски цели, освен ако са или ще бъдат снабдени с екипаж и превозват или ще превозват повече от 12 пътници с търговски цели;

3. плавателни съдове по вътрешни водни пътища, които плават по вътрешни водни пътища;

4. рибарски съдове с дължина до 15 метра;

5. стационарни офшорни сондажни платформи.

(5) Произшествия с кораби, плаващи по вътрешните водни пътища, се разследват от съответната териториална дирекция на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, в чийто район на действие е възникнало произшествието, в съответствие с Правилата на речния надзор по Дунава (приети с Постановление № 658 на Министерския съвет от 1954 г. – Изв., бр. 99 от 1954 г.) (ДВ, бр. 31 от 1978 г.).

(6) Специализираното звено по ал. 1 извършва разследвания на безопасността, които са независими от наказателни или други разследвания за определяне на отговорност или вина. Разследванията по безопасността не могат да бъдат възпрепятствани, спрени или забавени поради подобни разследвания.

(7) Ръководителят на специализираното звено по ал. 1 преценява дали е необходимо разследването на дадено произшествие.

(8) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията осигурява независимост на звеното по отношение на вземането на решения.

(9) Специализираното звено по ал. 1:

1. разполага със свободен достъп до всяка зона или местопроизшествие, както и до всеки кораб, аварирал плавателен съд или конструкция, в т.ч. товар, оборудване или останки;

2. гарантира незабавното описване на доказателствения материал и контролираното претърсване за и изваждане на отломки, останки и други части или вещества за изследване или анализ;

3. изисква изследване или анализ на обектите по т. 2 и има свободен достъп до резултатите от такива изследвания или анализ;

4. разполага със свободен достъп до и има право да копира и използва всякаква необходима информация и записани данни, включително VDR данните, свързани с кораба, рейса, товара, екипажа или всяко друго лице, предмет, състояние или обстоятелство;

5. разполага със свободен достъп до резултатите от изследването на телата на жертвите или от пробите, взети от телата на жертвите;

6. изисква и разполага със свободен достъп до резултатите от изследването или от пробите, взети от лицата, свързани с експлоатацията на кораба, или от друго лице;

7. разпитва свидетели в отсъствието на всяко лице, чиито интереси би могло да се счете, че възпрепятстват разследването на безопасността;

8. получава протоколи от посещенията и съответна информация от държавата на знамето, собствениците, класификационните организации или от всяка друга заинтересована страна, когато те или техните представители са установени в Република България;

9. изисква съдействие от компетентните органи в съответните държави, включително инспектори от държавата на знамето и държавата на пристанището, гранична полиция, службата по движението на корабите, екипи за търсене и спасяване, пилоти или друг пристанищен или корабен персонал.

(10) Специализираното звено по ал. 1 е длъжно да използва единствено за целите на разследването и да не предоставя на трети лица следните документи:

1. всички свидетелски и други показания, обяснения и бележки, взети или получени от разследващия орган в хода на разследването на безопасността;

2. документи, разкриващи самоличността на лицата, дали показания по време на разследването на безопасността;

3. информация, свързана с лицата, засегнати от морското произшествие или инцидент, която е от особено чувствително или лично естество, включително информацията относно тяхното здраве.

(11) Докладът от разследването се предоставя на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията за сведение и разпоредителни действия по препоръките, след което се публикува от ръководителя на звеното на интернет страницата на министерството.

(12) Заключениета в доклада и препоръките не могат да бъдат използвани в хода на гражданско, административно, дисциплинарно или наказателно производство.

(13) Министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията определя с наредба реда за разследване на произшествия в морските пространства и във вътрешните водни пътища."

§ 10. Член 86 се изменя така:

„Наредба за водене на корабните документи

Чл. 86. (1) Видовете корабни документи и всички изисквания, свързани с тях и с издаването им, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията.

(2) Образците на корабните документи се утвърждават от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“."

§ 11. В чл. 238, ал. 1 думите „Задължителните правила на пристанищата“, издадени от капитана на пристанището“ се заменят със „задължителните правила, издадени от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ съгласно чл. 363а“.

§ 12. В чл. 238а, ал. 2 думите „подпомага диспечера на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ в регулирането на трафика и

контролирането на пилотската дейност" се заменят с „осъществява дейността си под контрола на дежурния оператор на системата за управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването“.

§ 13. В чл. 239 думите „дежурния инспектор на териториалното звено на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ се заменят с „дежурния оператор на системата за управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването“.

§ 14. В чл. 242 след думите „водене на кораба“ се добавя „и уведомява за това дежурния оператор на системата за управление на трафика и информационно обслужване на корабоплаването и дежурния диспечер на пилотската станция“.

§ 15. В наименованието на глава XVa, в чл. 346a, 346б и 346в навсякъде думите „корабособственик“, „корабособственика“, „корабособственикът“ и „корабособствениците“ се заменят съответно с „корабопритежател“, „корабопритежателя“, „корабопритежателят“ и „корабопритежателите“.

§ 16. В чл. 346г се правят следните изменения:

1. В заглавието думата „сертификат“ се заменя със „свидетелство“.

2. В ал. 1 думата „Корабособственикът“ се заменя с „Корабопритежателят“.

§ 17. Създава се глава XVб с чл. 346д – 346з:

„Глава XVб

ОТГОВОРНОСТ НА КОРАБОПРИТЕЖАТЕЛЯ ЗА ЩЕТИ ПРИ ЗАМЪРСЯВАНЕ С КОРАБНО ГОРИВО

Отговорност на корабопритежателя

Чл. 346д. (1) Корабопритежателят по време на инцидента е отговорен за щетите от замърсяване, причинени от корабно гориво на борда на кораба или произхождащо от кораба.

(2) Ако инцидентът представлява поредица от събития с един и същ произход, отговорността се носи от корабопритежателя в момента на настъпване на първото събитие.

(3) Корабопритежателят не носи отговорност за щети от замърсяване, ако докаже, че е налице едно от следните условия:

1. щетите са резултат от война, военни действия, гражданска война, бунт или естествен феномен от изключителен, неизбежен или непреодолим характер;

2. щетите са изцяло причинени от действие или бездействие, извършени с намерение да се причинят щети от страна на трето лице;

3. щетите са причинени от небрежност или други неправомерни действия на правителство или други власти, отговорни за поддръжката на светлините или други навигационни средства, изпълняваща тази функция.

(4) Отговорността на корабопритежателя е солидарна, в случай че:

1. повече от едно лице е отговорно по ал. 1 и 2;

2. е възникнал инцидент с два или повече кораба и вследствие на това са нанесени щети от замърсяване, които не могат да бъдат разумно разпределени.

(5) Ако корабопритежателят докаже, че щетите от замърсяване са изцяло или отчасти от действие или бездействие, извършено с цел да се причинят щети от лицето, което става жертва на щетите, или от небрежност на това лице, собственикът на кораба може да бъде освободен от отговорност към това лице напълно или отчасти.

Обхват на обезщетението

Чл. 346е. Обезщетението обхваща претърпените загуби до размера на разходите, необходими за възстановяване на околната среда, както и разходите за предприетите превантивни мерки с цел ограничаване на щетите и последвалите от това загуби. Обезщетението не може да надхвърля размера на застраховката или другата финансова гаранция, покриваща отговорността на корабопритежателя за щети от замърсяване.

Ограничена отговорност на корабопритежателя

Чл. 346ж. Корабопритежателят и лицето или лицата, които са предоставили застраховка или други финансови гаранции, ограничават своята отговорност за щети от замърсяване с корабно гориво до лимита, определен в Протокола от 1996 г. към Конвенцията относно ограничаване на отговорността при морски искиове от 1976 г., съставена в Лондон на 2 май 1996 г. (ратифицирана със закон – ДВ, бр. 43 от 2005 г.) (ДВ, бр. 77 от 2005 г.).

Финансови обезпечения и издаване на свидетелство

Чл. 346з. (1) Корабопритежателят на кораб, по-голям от 1000 бруто тона, е длъжен да има застраховка, банкова гаранция или друго финансово обезпечение, покриващо съответната стойност по чл. 346е.

(2) Всеки кораб, по-голям от 1000 бруто тона, плаващ под българско знаме, трябва да има на борда свидетелство, издадено от Изпълнителна агенция „Морска администрация“ при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 86, и удостоверяващо наличието на обстоятелствата по ал. 1.

(3) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ може да издава свидетелство, удостоверяващо наличието на обстоятелствата по ал. 1, на кораб, плаващ под знамето на държава, която не е страна по Международната конвенция относно гражданската отговорност за щети,

причинени от замърсявания с корабно гориво (2001 г.), при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 86.

(4) Всеки кораб, който посещава българските морски пристанища или морска инсталация, с бруто тонаж, по-голям от 1000, трябва да има на борда свидетелство, удостоверяващо наличието на застраховка, банкова гаранция или друго финансово обезпечение за покриване на отговорността за щети, причинени от замърсяване с корабно гориво, или свидетелство, в което се декларира, че корабът е собственост на тази държава и отговорността за щети от замърсяване с корабно гориво е покрита до размера по чл. 346ж, издадено от компетентните органи на държавата, под чието знаме плава корабът.

(5) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ води регистър на издадените свидетелства.“

§ 18. Създава се глава XVв с чл. 346и – 346м:

„Глава XVв

ЗАСТРАХОВКА НА КОРАБОПРИТЕЖАТЕЛЯ ЗА МОРСКИ ИСКОВЕ

Застраховка за морски искиове

Чл. 346и. (1) Корабопритежателят на кораб, плаващ под българско знаме, с бруто тонаж 300 или повече и извършващ стопанска дейност, трябва да има застраховка за морски искиове за кораба.

(2) Корабопритежателят на плаващ под чуждо знаме кораб, който извършва стопанска дейност, трябва да има застраховка за морски искиове при влизане на кораба в българско морско пристанище.

(3) Застраховката по ал. 1 и 2 покрива морските искиове, подлежащи на ограничаване на отговорността съгласно Протокола от 1996 г. към Конвенцията относно ограничаване на отговорността при морски искиове от 1976 г.

(4) Размерът на застраховката за всеки отделен кораб се равнява на съответната максимална сума за ограничаване на отговорността съгласно Протокола от 1996 г. към Конвенцията относно ограничаване на отговорността при морски искиове от 1976 г.

Доказателства за наличие на застраховката

Чл. 346к. Наличието на застраховката, посочена в чл. 346и, се доказва чрез едно или няколко удостоверения, издадени от застрахователя и намиращи се на борда на кораба.

Минимални изисквания към съдържанието на удостоверенията за застраховка

Чл. 346л. (1) Удостоверенията, издадени от застрахователя по чл. 346к, включват най-малко следната информация:

1. име на кораба, ИМО номер и пристанище на регистрация;

2. име на корабособственика и основно място на осъществяване на стопанска дейност;

3. вид и срок на застраховката;

4. наименование и основно място на стопанска дейност на застрахователя и ако е уместно, мястото на стопанска дейност, където е сключена застраховката.

(2) Ако използваният в удостоверенията език не е английски, френски или испански, текстът включва превод на един от тези езици.

Последици от липсата на застраховка за морски искиове

Чл. 346м. (1) При извършването на инспекция по реда на държавния пристанищен контрол Изпълнителна агенция „Морска администрация“ задължително проверява дали удостоверението по чл. 346к се намира на борда на кораба.

(2) В случай че удостоверението по чл. 346к не се намира на борда на кораба, изпълнителният директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ или оправомощено от него длъжностно лице със заповед нарежда незабавно напускане на пристанището на дадения кораб до осигуряването на такава застраховка. Изпълнителна агенция „Морска администрация“ уведомява Европейската комисия, държавите – членки на Европейския съюз, и държавата на знамето за издадената заповед.

(3) Забранява се влизането в български пристанища на кораб, за който е получено уведомление от друга държава – членка на Европейския съюз, или от Европейската комисия, че не разполага със задължителна застраховка и на който е било наредено да напусне пристанище на друга държава – членка на Европейския съюз.“

§ 19. В чл. 360 се създават ал. 7 – 9:

„(7) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ поддържа система за управление на качеството.

(8) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ е национален орган, отговарящ за изпълнението на Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия (ОВ, L 131/24 от 2009 г.).

(9) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ контролира изпълнението на задълженията на превозвачите по Регламент (ЕО) № 392/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно отговорността на превозвачите на пътници по море в случай на произшествия в качеството ѝ на национален орган, отговарящ за изпълнението на този регламент.“

§ 20. В чл. 361 се създават т. 7 – 9:

„7. изключителната икономическа зона на Република България;

8. българския морски отговорен район за търсене и спасяване;

9. реки, които се използват за корабоплаване и се вливат в Черно море."

§ 21. В чл. 362а, ал. 3, т. 4 думата „пристанищата“ се заменя с „пристанища или пристанищни терминали“.

§ 22. В чл. 362б след думите „Изпълнителна агенция „Морска администрация“ се добавя „или оправомощено от него длъжностно лице“.

§ 23. Създава се чл. 362в:

„Контрол за предотвратяване на замърсяването от кораби

Чл. 362в. (1) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ упражнява държавен екологичен контрол на корабоплаването за предотвратяване замърсяването от кораби.

(2) Държавният екологичен контрол на корабоплаването се осъществява по отношение на всички кораби за спазването на нормативно установените изисквания за предотвратяване на замърсяването на околната среда.

(3) В рамките на една календарна година държавен екологичен контрол на корабоплаването се извършва най-малко на 25 на сто от броя на корабите, посетили българските пристанища."

§ 24. В чл. 363, ал. 1 след думата „пристанището“ се добавя „или оправомощено от него длъжностно лице“.

§ 25. В чл. 363а се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 4, 5 и 6 думите „правилата за“ се заличават.

2. В т. 7 думите „правилата за“ се заличават и думата „морето“ се заменя с „околната среда“.

3. В т. 8 думите „правилата за“ се заличават и накрая точката се заменя с точка и запетая.

4. Създава се т. 9:

„9. снабдяването на корабите с горивно-смазочни материали.“

§ 26. Създава се чл. 367а:

„Определяне и ползване на места за убежище на кораби

Чл. 367а. (1) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ обявява местата за убежище на кораби.

(2) Условията и редът за определяне на местата за убежище на кораби и за ползването им се уреждат с наредбата по чл. 244а."

§ 27. Създава се чл. 370а:

„Униформено облекло

Чл. 370а. (1) При изпълнение на служебните си задължения служителите на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, определени със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“, носят униформено облекло.

(2) Със заповедта по ал. 1 се определят видът на униформеното облекло, както и редът за носенето му."

§ 28. В глава XVII се създава чл. 372а:

„Информация относно безопасността на морските кораби

Чл. 372а. (1) Изпълнителна агенция „Морска администрация“ поддържа база данни за корабите, плаващи под българско знаме, която съдържа:

1. данните за кораба (име, ИМО номер);

2. датите на извършване на прегледите, включително допълнителните и допълващите прегледи, ако има такива, и на одитите;

3. признатите организации, участвали в издаването на свидетелството и в класификацията на кораба;

4. компетентният орган, извършил проверка на кораба съгласно разпоредбите за държавен пристанищен контрол, и датите на проверките;

5. резултатите от проверките в рамките на държавния пристанищен контрол (нередности: „да“ или „не“, задържане: „да“ или „не“);

6. информацията за морски произшествия;

7. информацията за корабите, които през предходните 12 месеца са отписани от регистрите на корабите на Република България.

(2) Информацията по ал. 1 се събира, поддържа, осъвременява и използва с цел изпълнение на задълженията на Република България като държава на знамето, повишаване на безопасността и предотвратяване на замърсяването от кораби, плаващи под българско знаме.

(3) Информацията по ал. 1 се публикува на интернет страницата на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

(4) Информацията по ал. 1, т. 4 и 5 се предоставя на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ от корабопридетелите на кораби, плаващи под българско знаме, не по-късно от 7 дни от извършването на проверката."

§ 29. В чл. 374 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея съюзът „и“ се заменя с „и/или“.

2. Създава се ал. 2:

„(2) Корабопридетел, който не предостави информацията по чл. 372а, ал. 4 в предвидения срок, се наказва с глоба или имуществена санкция 500 лв., а при повторно нарушение – 1000 лв.“

§ 30. Член 375 се изменя така:

„Чл. 375. (1) Член на екипаж на кораб, който изпълнява служебните си задължения с концентрация на алкохол в дъха повече от 0,5 на хиляда или в кръвта повече от 0,25 мг/л или под въздействието на други упойващи вещества, се наказва с временно лишаване от право да

заема длъжността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок 6 месеца и глоба 200 лв.

(2) С наказанието по ал. 1 се наказва и пилот, който извършва пилотско провеждане на кораб с концентрация на алкохол в дъха повече от 0,5 на хиляда или в кръвта повече от 0,25 мг/л или под въздействието на други упойващи вещества.

(3) При повторно нарушение по ал. 1 или 2 наказанието е временно лишаване от право да заема длъжността, във връзка с която е извършено нарушението, за срок една година и глоба 500 лв.

(4) Установяването на употребата на алкохол или други упойващи вещества се извършва при условия и по ред, определени с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията."

§ 31. В чл. 377, ал. 3 след думите „който не изпрати“ се добавя „или изпрати невярна“.

§ 32. В чл. 378 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 думите „6 месеца“ се заменят с „два месеца“.

2. Създава се ал. 5:

„(5) Капитан или член на екипажа на кораб, който допусне неправилно водене на корабния Дневник за нефтени операции или Дневника за корабните отпадъци, се наказва с глоба от 100 до 1000 лв.“

§ 33. В чл. 383, ал. 1 изречение четвърто се изменя така: „На нарушителя се дава копие от фиша, като глобата по него се заплаща преди отплаването на кораба от виновното лице или от негово име чрез агента на кораба.“

§ 34. Създават се чл. 383а и 383б:

„Чл. 383а. (1) Който не изпълни или наруши изискванията на чл. 6а, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 5000 до 15 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба или имуществена санкция от 30 000 до 50 000 лв.

Чл. 383б. (1) Корабопритежателят на кораб с бруто тонаж 300 или повече, плаващ под българско знаме, който няма застраховка за морски искиове за кораба, се наказва с глоба или с имуществена санкция от 5000 до 20 000 лв.

(2) При повторно нарушение по ал. 1 наказанието е глоба или имуществена санкция от 25 000 до 40 000 лв.“

§ 35. В чл. 384 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Нарушенията на този кодекс се установяват с актове, които се съставят от длъжностни лица в Изпълнителна агенция „Морска администрация“, определени със заповед на изпълнителния директор на агенцията. Акт се съставя и при всяко писмено уведомяване на Изпълнителна агенция „Морска администрация“ от капитана на кораба за извършени по време на плаване от членове на екипажа нарушения. Възражения по акта могат да се правят при връчването му или допълнително пред административнонаказващия орган в срок до 48 часа след връчването.“

2. В ал. 3 думата „упълномощено“ се заменя с „оправомощено“, а след думите „длъжностно лице“ се добавя „в срок до 24 часа след изтичането на срока за възражения, освен ако случаят представлява фактическа или правна сложност“.

3. Алинея 5 се изменя така:

„(5) По отношение на корабопритежателя наказателното постановление се смята за връчено с връчването му на капитана на кораба или на корабния агент.“

4. Създава се ал. 7:

„(7) Наказателни постановления, с които е наложена глоба или имуществена санкция до 100 лв. включително, не подлежат на обжалване.“

§ 36. В глава XVIII се създава чл. 385:

„Чл. 385. (1) За обезпечаване събирането на глобата или обезщетението, наложени по тази глава, корабът, независимо от собствеността му, се задържа едновременно с връчването на акта за установяване на нарушението.

(2) Задържаният по реда на ал. 1 кораб се освобождава след представяне на парична или банкова гаранция в размер на определените в наказателното постановление суми.“

§ 37. В § 1а от допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 35:

а) в текста преди буква „а“ думите „за кораби, които не извършват международно плаване“ се заменят със „за кораби, които не попадат в обхвата на международните конвенции“;

б) създават се букви „ж“ и „з“:

„ж) националното знаме е повредено, износено или липсва;

з) извършване на риболовна дейност по фарватера или на места, създаващи препятствие за маневриращите кораби.“

2. Създават се т. 36 – 40:

„36. „Корабно гориво“ е всякакъв въглеводороден минерален нефт, включително смазочни масла, използвани или които ще бъдат използвани при експлоатирането или задвижването на кораб, както и всички остатъци от такива продукти.

37. „Застраховка“ по смисъла на глава XVв представлява застраховка със или без самоучастие, в т.ч. застраховка за вреди от вида, обичайно предлаган от членовете на Международната група на клубовете „Пи енд Ай“ (International Group of P&I Clubs), както и други ефективни форми на застраховане (включително доказано самозастраховане) или финансови обезпечения, предоставящи сходни условия за

гарантиране изпълнението на задължението за обезщетяване на причинените вреди.

38. „Призната организация“ е организация, която е призната в съответствие с Регламент (ЕО) № 391/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общи правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби (ОВ, L 131/11 от 28 май 2009 г.).

39. „Свидетелства“ са задължителни свидетелства, издадени съгласно съответните конвенции на Международната морска организация.

40. „Одит от Международната морска организация“ е одит, осъществен в съответствие с разпоредбите на Резолюция А.974 (24), приета от Асамблеята на Международната морска организация на 1 декември 2005 г.“

Допълнителна разпоредба

§ 38. Законът въвежда изискванията на Директива 2009/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно общите правила и стандарти за организациите за проверка и преглед на кораби и за съответните дейности на морските администрации (ОВ, L 131/47 от 2009 г.), Директива 2009/18/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за определяне на основните принципи, които уреждат разследването на произшествия в областта на морския транспорт, и за изменение на Директива 1999/35/ЕО на Съвета и Директива 2002/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 131/114 от 2009 г.), Директива 2009/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно застраховката на корабособствениците за морски искиове (ОВ, L 131/128 от 2009 г.) и Директива 2009/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно спазването на изискванията за държавата на знамето (ОВ, L 131/132 от 2009 г.).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 39. В Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност (обн., ДВ, бр. 55 от 2003 г.; попр., бр. 59 от 2003 г.; изм, бр. 107 от 2003 г., бр. 39 и 52 от 2004 г., бр. 31 и 87 от 2005 г., бр. 24, 38 и 59 от 2006 г., бр. 11 и 41 от 2007 г., бр. 16 от 2008 г., бр. 23, 36, 44 и 87 от 2009 г., бр. 25, 59, 73 и 77 от 2010 г. и бр. 39 от 2011 г.) т. 40 от приложението към чл. 9, ал. 1, т. 2 се отменя.

§ 40. В Закона за държавния печат и националното знаме на Република България (обн., ДВ, бр. 47 от 1998 г.; изм., бр. 33 и 69 от 1999 г., бр. 95 от 2005 г. и бр. 24 от 2006 г.) в чл. 18 се правят следните изменения:

1. В текста преди т. 1 думите „в предната част“ се заличават.

2. В т. 2 думите „съответния български дипломатически или консулски представител“ се заменят с „изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Морска администрация“.

§ 41. Разпоредбите на § 1 относно чл. 6а и на § 18 относно чл. 346и – 346м влизат в сила от 1 януари 2012 г.

Законът е приет от 41-ото Народно събрание на 9 ноември 2011 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

Председател на Народното събрание: **Цецка Цачева**

12308